

РЕШЕНИЕ

№ 1979

гр. София, 26.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
Снежанка Кьосева**

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12128** по описа за **2020** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по повод на касационна жалба вх. № 39502 от 15.12.2020г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 21062972 от 24.11.2020 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, подадена от П. Е. К., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез адв. М. В. от САК, с адрес [населено място], [улица], вх. Б, ет. 6, ап. 26 срещу Решение № 20198214 от 14.09.2020 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 97-и състав по НАХД № 1112/2019г. по описа на съда, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 18 – 4332 – 020610 от 24.10.2018г., издадено от началник сектор към Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“ /СДВР - ОПП/, с което на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 700 лева и лишаване от право да управлява МПС за три месеца на основание чл.182, ал.1, т.6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл.21, т.1 от ЗДвП

В касационната жалба се излагат доводи за наличие на основания за отмяна на съдебното решение като незаконосъобразно и неправилно, постановено при съществени нарушения на административно - производствените правила и противоречие с материално - правните разпоредби. Твърди, че решението на

въззивния съд е немотивирано и необосновано, постановено при непълнота на доказателствения материал и неизяснена фактическа обстановка. Навежда доводи за нарушение на чл. 34, ал.1 от ЗАНН, както и нарушение на чл.40, ал.3 ЗАНН. Счита, че процесното НП следва да бъде отменено, позовавайки се на разясненията, дадени с ТР 1/2014 на ВАС. Моли да бъде постановено ново решение, с което да бъде отменено Наказателното постановление. В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. В., която поддържа жалбата. Моли същата да бъде уважена по изложените в нея съображения.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, отдел Пътна полиция, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Представителят на Софийска районна прокуратура, прокурор Ю., счита касационната жалба за основателна и доказана, поради което предлага да бъде уважена.

Административен съд София – град, IX - и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна: На 02.09.2017 г., около 18,10 часа, П. Е. К. управлявал собствения си лек автомобил с ДК [рег.номер на МПС] в [населено място] по ул. Без име, където е заснет с техническо средство TFR1 - М Радар 560, клип 4837 да управлява със скорост от 102 км/ч. На 30.08.2018 г. в ОПП - СДВР К. декларирал, че не може да посочи кой е управлявал автомобила. Предвид установеното свидетелят С. К. съставил АУАН № 620782 от 30.08.2018 г., връчен на К. и подписан от него без възражения.

Въз основа на така съставения акт е издадено обжалваното наказателно постановление, с което на П. Е. К. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 700 лв. и същият е лишен от правоуправление за срок от три месеца за нарушение по чл. 21, ал.1 ЗДвП.

Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съгласно Удостоверение № 513р – 97531 от 22.11.2018 г. и Заповед № 8121з – 515 от 14.05.2018 г. издадена от министъра на вътрешните работи. Съдът е приел, че в хода на производството не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, ограничили правото на защита на нарушителя. Отразени са времето, мястото и обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Посочена е и нарушената правна норма, която съответства на описаната в АУАН и НП фактическа обстановка. Приел е, че безспорно се установява, че К. е осъществил от обективна и субективна страна нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, като не е изпълнил задължението да избере скорост на движение на управляваното пътно превозно, съобразно максимално допустимата скорост за движение на автомобили в населено място от 50 км/ч. като се е движил с 107 км/ч е нарушил забраната на чл. 21, ал. 1 ЗДвП. Обсъдил е и размера на наложеното наказание. С тези мотиви решаващия състав на СРС е потвърдил наказателното постановление.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба се явява неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост и правилно е установил фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство, като е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи в установените в

чл.34 от ЗАНН срокове и в предвидената форма.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал.2 от АПК и въз основа на фактите, установени от въззивният съд, съгласно чл. 220 от АПК, девети касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е правилно.

Административен съд София – град, 9 – ти касационен състав, намира касационните оплаквания, възведени в жалбата, за неоснователни.

Софийският районен съд, по отношение на разглеждането на нарушението, е приел, че АУАН и НП отговарят на императивните изисквания на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, като съдържат всички изискуеми реквизити и е налице съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното възпроизвеждане в НП. Предходната съдебна инстанция е установила, че правилно от административния орган е ангажирана отговорността на касатора за извършване на посоченото нарушение. Безспорно е установено, че водачът е управлявал МПС със скорост от 107 км/ч в населено място при максимално допустима скорост от 50 км/ч. За установеното нарушение наказанието е фиксирано в закона, поради което предходната инстанция не го е обсъждала, след като е констатирала, че административното наказание съответства на разписанието на чл. 182, ал.1, т. 6 от ЗДвП.

Настоящият съдебен състав напълно споделя така направените от районния съд изводи. При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело.

С оглед на гореизложеното, съдът приема, че атакуваното решение е валидно, допустимо и правилно и като такова, следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал.2, предложение 1 от АПК, Административен съд София – град, 9-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20198214 от 14.09.2020 г., постановено по НАХД № 1112/2019г. по описа на Софийски районен съд, НО, 97-и състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.